

zení, v němž byl vyrovnací správce v této vlastnosti činným a musí býti plně uspokojen (§ 46 druhý odstavec vyrovn. ř.). Přednost jakékoli pohledávky vůbec musí se, bylo-li vyrovnací řízení zastaveno a následoval-li pak úpadek nebo nové vyrovnání, posuzovati vždy znova dle předpisů úpadkového práva nebo vyrovnacího řádu. Neboť zastavením vyrovnacího řízení, v němž určitá pohledávka požívala přednosti, pomíjí tato výsada před ostatními pohledávkami. Následoval-li po zastavení vyrovnacího řízení úpadek, jest pohledávka, jež ve vyrovnacím řízení měla přednost, v řízení úpadkovém pohledávkou za podstatou nebo pohledávkou první nebo druhé třídy jen tehdy, jsou-li pro to podmínky v tomto úpadkovém řízení podle ustanovení úpadkového řádu. Jedině v tom případě, že byl úpadek vyhlášen ve lhůtě § 2 (2) konk. ř., ustanovuje § 46 čís. 1 konk. ř. o nákladech vyrovnacího řízení (§ 23 čís. 1 (1) vyrovn. ř.), že jsou naroveň postaveny nákladům úpadkového řízení. Takového ustanovení však není ve vyrovnacím řádě na ten případ, že současně se zastavením vyrovnacího řízení neb na návrh podaný ve 14 dnech po zastavení bylo zahájeno nové vyrovnací řízení. Podle § 63 vyrovn. ř. nelze se dovolávati obdobného použití § 46 čís. 1 konk. ř., kterýž jest zvláštním předpisem platným jen pro úpadkové řízení. Nárok vyrovnacího správce, jakmile bylo o něm rozhodnuto, je nárokem proti vyrovnacímu dlužníkovi. Bylo-li vyrovnací řízení, v němž vznikl tento nárok, zastaveno a následovalo-li, třeba ve lhůtě čtrnácti dní po zastavení, nové vyrovnací řízení, jest v tomto novém řízení nárok vyrovnacího správce na roveň každé jiné pohledávce, jež podléhá účinkům vyrovnání, bylo-li potvrzeno. Nejde tedy, jak se domnívá dovolatel, pouze formálně o dvě vyrovnání, ve skutečnosti však o jedno vyrovnání provedené dvojím řízením, protože druhé žalobcovo vyrovnání bylo zavedeno 6. listopadu 1926 a první bylo zastaveno 29. října 1926. Naopak každé z nich je vyrovnacím řízením pro sebe a proto nárok žalovaného jako správce v prvním vyrovnacím řízení podléhá kvotě podle potvrzeného vyrovnání v druhém řízení.

Čís. 7658.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Forma společenstva jest přípustna pro sdružení spisovatelů a výkonných umělců za účelem provozu divadelní nebo kabaretní scény jen pokud, pokud jest provoz obmezen jen na jejich vlastní dramatická díla neb pokud vystupují na scéně jen umělci členové družstva. Sdružení k předvádění filmů a k vysílání rozhlasu jest přípustno jen, pokud by šlo o zužitkování vlastní tvorby. Sdružení k provozu dramatické a taneční školy jen, pokud by bylo buď v úzké souvislosti s výchovou členů pro vlastní scénu aneb pokud by se sdružilo několik umělců odborníků k provozu takových škol k podpoře jejich vlastní výrobní činnosti. Divadelní agentura a výroba divadelních potřeb a dekorací, reklama a výroba reklamních návěstí mohly by býti provozovány jen v rámci vlastních potřeb scény. Z rámce společenstva vybočuje zcela nakladatelství a vydavatelství knih, časopisů a hudebnin, jakož i knihkupectví bez ob-

mezení, obchod hudebními nástroji, gramofony a deskami, radiopřístroji a jich součástkami, pak prodej divadelních potřeb a rekvizit.

(Rozh. ze dne 27. prosince 1927, R I 932/27.)

Rejstříkový soud nevyhověl návrhu, by byla do společenstevního rejstříku zapsána firma »N., družstvo pro jevištní umění, zapsané společenstvo s. r. o.«. Důvody: Podle § 1 zákona ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. zák. mohou jako družstva do rejstříku společenstevního zapsána býti jen sdružení osob počtu neobmezeného, která mají za účel přímou hospodářskou podporu členů v jich výdělku a v hospodaření společným provozováním podniku. Účel ten musí býti hospodářským, směřujícím buď k opatření nových hospodářských statků a tím podmíněnému rozmnožení příjmů členů, nebo k racionelní spotřebě statků a tím podmíněnému zmenšení vydání nebo konečně k zachování nabytých statků. Sdružení s účelem zábavným nebo poučným a s každým jiným ideálním nebo kulturním účelem i v jeho spojení s účelem hospodářským, nemůže podle zákona do společenstevního rejstříku býti zapsáno. Podle čl. 2. předložených stanov jest však účelem družstva umožniti členům uplatnění jejich kulturních vědomostí a odborných znalostí a podporovati je takto po stránce hmotné, k čemuž slouží: a) scéna divadelní, kabaretní loutkové divadlo; b) výroba a předvádění filmů; c) vysílání rozhlasem; d) dramatická a taneční škola; e) divadelní agentura; f) nakladatelství a vydavatelství knih, časopisů a hudebnin; g) knihkupectví; h) obchod s hudebními nástroji, gramofony a deskami, radiopřístroji a s jejich součástkami; i) výroba a prodej divadelních potřeb a dekorací; j) reklama a výroba reklamních návěstí. Jest tu proto hlavní účel ideální (zábava nebo poučení divadelními představeními) spojen s účelem hospodářským, jemuž však zvolená firma neodpovídá (§ 4 cit. zák.). Nemá tedy založené družstvo ani v podstatě ráz družstev v § 1 zákona příkladmo uvedených, jde tu o asociaci kapitálovou za účelem pouze nepřímé podpory členů rozdělením případného zisku, pro niž však forma společenstevní přípustna není. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil, poukávav k jeho důvodům.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu rejstříkového, není ve zřejmém rozporu ani se zákonem ani se spisy a není ani stíženo zmatečností. Není tu tedy podmínek § 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. zák. a nemohlo býti dovolacímu rekursu vyhověno. Vzhledem k vývodům dovolacího rekursu dlužno uvést ještě toto: Podle § 1. zákona ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. zák. jest nezbytným předpokladem a podstatným znakem družstva společný provoz podniku členy za účelem podpory jejich výdělku a hospodaření. Nelze tedy pokládati za společenstva ve smyslu zákona

sdružení kapitálová, která mají jen prostředně napomáhati hospodářství členů. S tohoto hlediska vyhovovala by zákonu sdružení spisovatelů a výkonných umělců za účelem provozu divadelní neb kabaretní scény, pokud by byl provoz obmezen jen na jejich vlastní dramatická díla nebo pokud by vystupovali na scéně jen umělci členové družstva, by tím byl umožněn snadnější odbyť jejich duševní práce, pokud se týče uplatnění se v jich povolání za účelem zlepšení jich hospodářské existence. Za týchž podmínek bylo by přípustno i sdružení k předvádění filmů a k vysílání rozhlasu, pokud by šlo o zužitkování vlastní tvorby, sdružení k provozu dramatické a taneční školy, pokud by bylo buď v úzké souvislosti s výchovou členů pro vlastní scénu ve smyslu zmíněném aneb, pokud by se sdružilo několik umělců odborníků k provozu takovýchto škol k podpoře jich vlastní výrobní činnosti. Rovněž tak divadelní agentura a výroba divadelních potřeb a dekorací, reklama a výroba reklamních návěští mohly by býti provozovány jen v rámci vlastních potřeb scény. Vše to musilo by býti ve stanovách výslovně zdůrazněno. Z tohoto rámce vybočuje však zcela nakladatelství a vydavatelství knih, časopisů a hudebnin, jakož i knihkupectví bez obmezení, obchod s hudebními nástroji, gramofony a deskami, radiopřístroji a s jich součástkami, pak prodej divadelních potřeb a rekvizit. Tu již nejde o svépomoc k podpoře vlastní, individuální tvorby členů společným provozem, nýbrž o asociaci kapitálovou, sloužící k nepřímé podpoře členů rozdělením zisku, pro kterou se forma společenstva nehodí.

Čís. 7659.

Vklady, zadržené podle § 62 zákona o dávce z majetku ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 sb. z. a n., jež jsou majetkem příslušníka domácnosti, ručí nejen za částku dávky, vypadající na majetek onoho příslušníka domácnosti, nýbrž za celou dávku uloženou k placení přednostovi domácnosti. Pro ručení vkladů jest lhostejno, že je příslušník domácnosti obdržel darem od přednosty domácnosti, aniž jest podmínkou pro uplatňování ručení, že se stala dávka nedobytnou u toho, kdo jest povinen placením.

Okolnost, že vymáhající věřitel vedl k úhradě dlužné dávky exekuci na vklad nikoliv správně platební výzvou peněžního ústavu, není důvodem, by majitel vkladu, příslušník domácnosti dlužníkovy, domáhal se nepřípustnosti exekuce žalobou podle § 37 ex. ř., tato žaloba jeho jest však oprávněna potud, pokud byl vklad zabaven také pro daň z obrátu a z příjmu, daň výdělkovou a pozemkovou a pro exekuční útraty proti přednostovi domácnosti ku vydobytí dávky z majetku.

(Rozh. ze dne 27. prosince 1927, R I 1063/27.)

V exekuční věci československého eráru proti Tomáši K-ovi pro nedoplatek dávky z majetku, daní z obrátu a z příjmu, daně výdělkové a pozemkové a ku vydobytí útrat exekuce, vedené ku vydobytí dávky z majetku byly zabaveny vkladní knížky. Rudolf K., příslušník domá-